

બોલ

સમાનતાના

કચેના ચુવાઓને વાચા આપતું સામાચિક

મહિનો : સપ્ટેમ્બર - ઓક્ટોબર

વર્ષ : 2018

અંક : 3

ચા ની દુકાન પર કંઈક આવું જ થિત્ર હોય છે ?

પ્રકાશક :
કર્ચ મહિલા પિકાસ સંગરન
૧૫-ચોગેશ્વર, ઘનશ્યામ નગર, ભુજ

સંપાદકો :
ચુવાજૂથ - અંજાર,
ગીતા માતા, વર્ષા ભણ, જાગૃતિ ગઢવી

સંશોધન, લેખન :
કૃતિ લહેરી

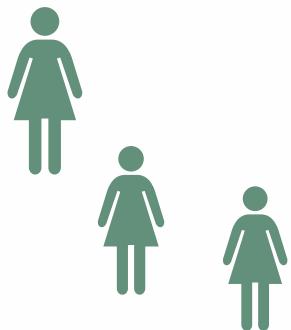
વર્ષ : ૨૦૧૮-૧૯

થિત્રો :
હિમલ પૈધ

નકલ : ૫૦૦

જાહેર જગતાઓએ સ્ત્રીઓની હાજરી છે ?

સમગ્ર વર્ષીય ધરાવતાં આપણા ગામ-શહેરોમાં
સ્ત્રીઓ કયાં દેખાય છે ?

અનુક્રમણિકા

- કેટલાંક આંકડા. ૦૨
- આવી છે અમારી દુનિયા. ૦૪
- જો આવુ પિશ્ય રચાય તો ? ૦૮
- હું અને મારી ઓળખ. ૧૦
- મારી અભિવ્યક્તિ. ૧૩
- મીઠી મોબાઇલ. ૧૮
- ગત અંકોના પ્રતિભાવ. ૨૧

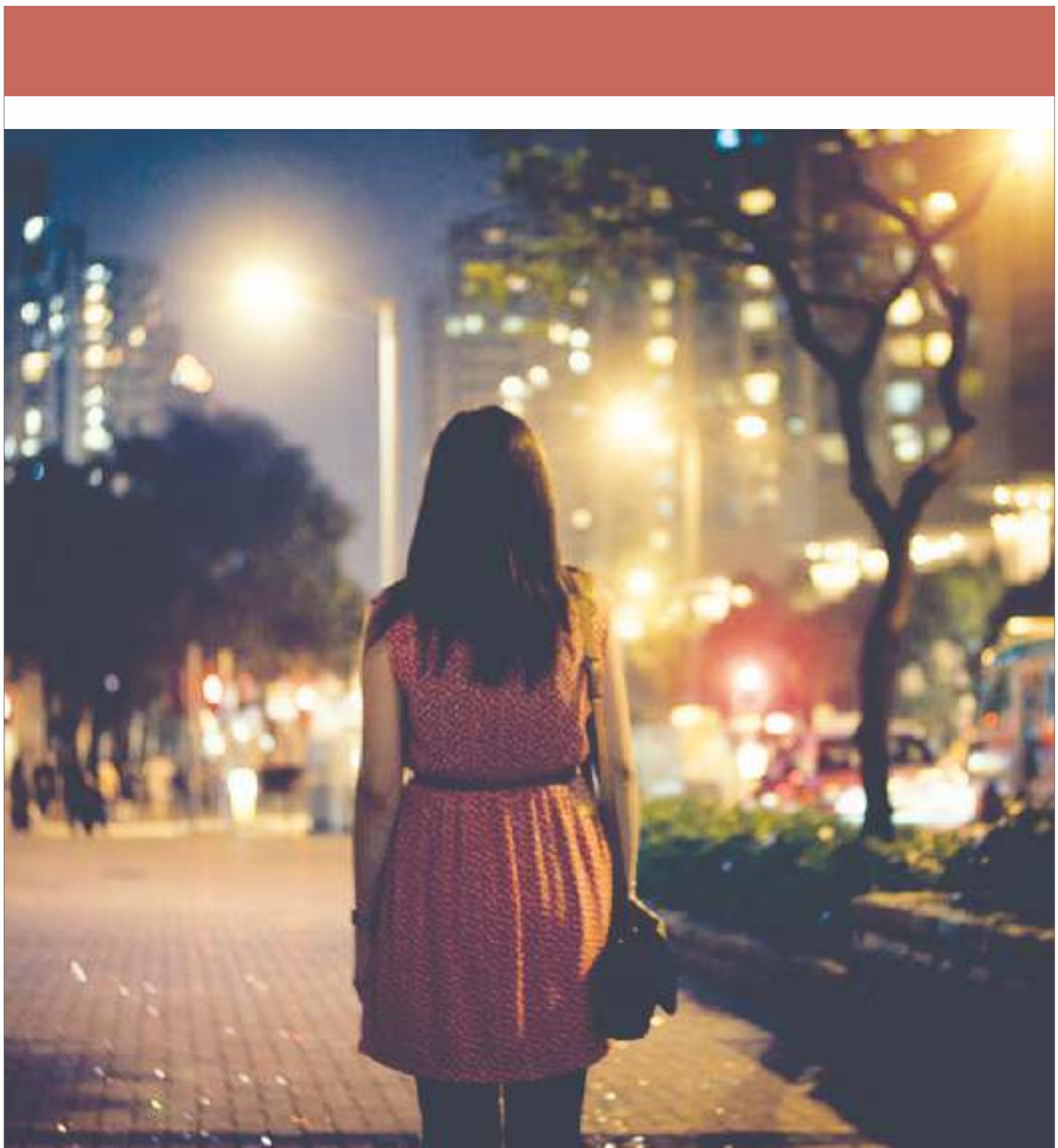

આ સામાન્યિક વિષે થોડી વાતો...

મિત્રો, ગત બે અંકમાં આપણે સ્ત્રી-પુરુષની ભૂમિકા અને બાળલગન જેવી ગંભીર સમસ્યા વિશે વાત કરી. પુરુષ પદાન વિચારધારા અને તેને આધારે ઘડાતી લાક્ષણિકતાઓ ‘સ્ત્રી’ અને ‘પુરુષ’ ની ઓળખ ઘડવામાં અને મજબૂત કરવામાં ખૂબ અગત્યનો બાગ બજવે છે. આ જ માન્યતા સ્ત્રીઓની જાહેર જીવનામાં હાજરીને પણ સુનિર્ણિયવત કરે છે. આપણે કયારેય વિચાર્યુ છે કે, જો આપણી કુલ વસ્તીનો ૫૦% બાગ સ્ત્રીઓ છે, તો જાહેર જાયાઓઓ તેઓની હાજરી કેમ આટલી ઓછી છે ? અન્ય માન્યતાઓની જેમ જ ‘ધર’ એ સ્ત્રીઓ માટેની જાયા અને જાહેર જાયાઓ જેવી કે બજાર, શેરીઓ, બસ-સ્ટેન્ડ બાગ-બગીચા, મનોરંજનના સ્થળો વગેરે ‘પુરુષો’ માટેની જાયા એમ વણાલિઝિત નિયમને સહૃદાને પાઠે છે.

આ જ વિષયના તથયને જો જાણીએ તો, દિલ્હીની ૬૪% સ્ત્રીઓ બસ સ્ટેન્ડને સૌથી વધુ અસુરક્ષિત માને છે. એ જ રીતે ૬૩% સ્ત્રીઓ માને છે જાહેર જાયાઓ ખૂબ અંદારા વાળી અને સ્ત્રીઓની સુરક્ષાને દયાનમાં લઈને બનાવાઈ નથી. આ બંને અંકડા એ દર્શાવે છે કે, જ્યારે શહેર/ગામના વિકાસનું આયોજન થાય ત્યારે સ્ત્રીઓ માટેની જાયા/જાહેર જાયાઓ તેમને દયાનમાં રાખીને બનાવાઈ હોય તેવું ભાગ્યે જ બને છે. આ અંકમાં આપણે આ જ વિષય અને તેની પાછળના તર્કને વધુ સમજવાનો પ્રયત્ન કરીશું. શું તમને નથી લાગતું કે જાહેર જીવનમાં સ્ત્રીઓની હાજરી પુરુષો જેટલી જ હોય તો તેઓ પોતાને વધુ સલામત અનુભવે ?

આશા છે, આ અંક આપણાને સહૃદાને વિચારતા કરશે.

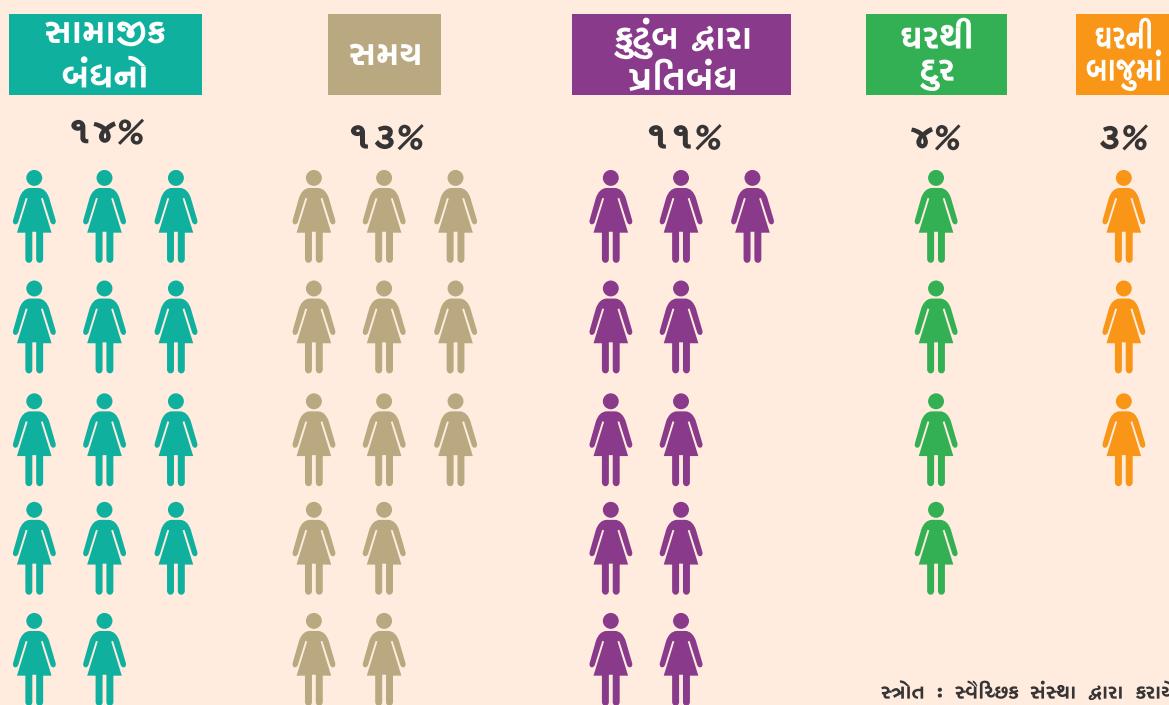
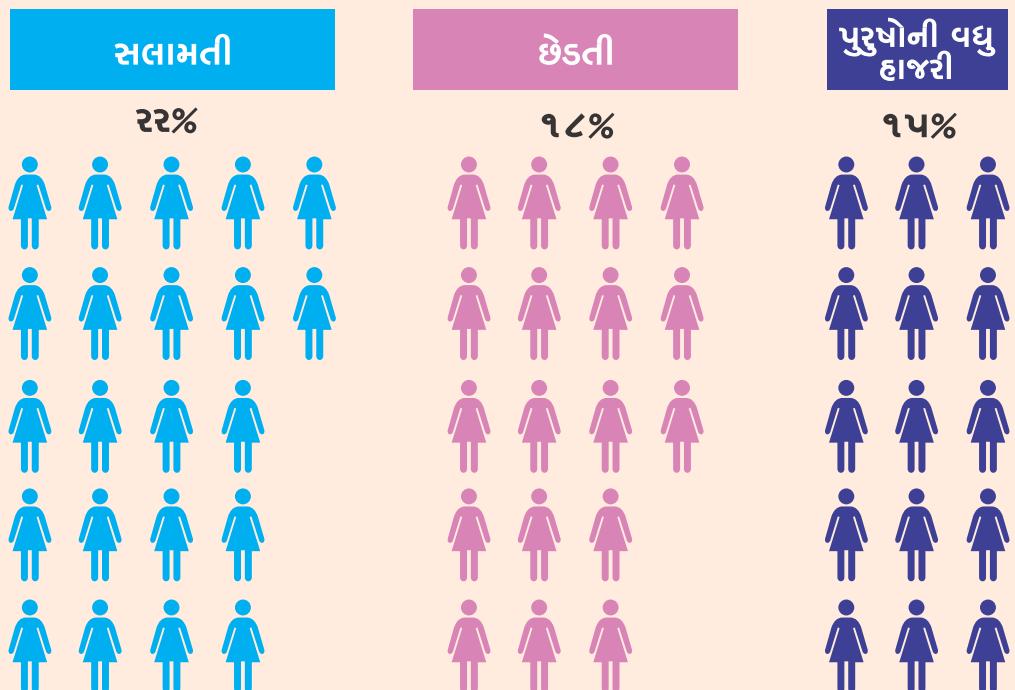

આપણે આવા અસમાન વિશ્વમાં જીવીએ છીએ ?

જાહેર જગ્યાઓ માં સ્ત્રીઓની હાજરી

કેટલાક આંકડા

દિલ્હીમાં એક વર્ષ અગાઉ થયેલ અભ્યાસ મુજબ મહિલાઓએ જાહેર જગ્યા પર તેમની ઓછી હાજરી માટે નીચે જણાવેલ કારણો દર્શાવ્યા હતા.

સ્ત્રોત : સ્ટેરીટિક સંસ્થા દ્વારા કરાવેલ ખર્ચ

આ જ સર્વેમાં જયારે મહિલાઓને પૂછવામાં આવ્યું કે,

જાહેર જગ્યાઓ માંથી કઈ જગ્યાઓ એ તમારી હાજરી ઓછી છે ? તો નીચે મુજબનાં તારણો મળ્યા.

૬૪%

સ્ત્રીઓના માતે બસ-સ્ટેન્ડ સૌથી વધુ અસુરક્ષિત છે.

૬૦%

સ્ત્રીઓએ બજારોમાં અસુરક્ષા અનુભાવી.

૮૪%

સ્ત્રીઓને જાહેર બાગ-બગીયામાં અસુરક્ષાનો અનુભાવ થયો.

૩૬%

સ્ત્રીઓને અંધારી શેરીઓ, થીયેટર જેવી જગ્યાઓએ અસાલામતી લાગી. જયારે ૪૪% ને બાંધકાળ થતી મકાનો/બીંકડીંગ પાસે અસુરક્ષા લાગી.

૭૨%

સ્ત્રીઓએ મેટ્રો અને અન્ય ટ્રેનોમાં અસાલામતી અનુભાવી.

સાથે જ જયારે તેમને પૂછવામાં આવ્યું કે
આ જગ્યાઓમાં શું ફેરફાર કરાય તો તે મહિલાઓ માટે વધુ અનુકૂળ બને ?

ત્યારે નીચે મુજબના ઉત્તર મળ્યા :

- ૬૩% સ્ત્રીઓએ કછું કે બગીચા અને જાહેર જગ્યાઓ માં વધુ લાઈટ હોવી જોઈએ અને તે અજવાબિત હોવી જોઈએ.
- ૬૦% સ્ત્રીઓએ કછું કે જાહેર જગ્યાઓ પર બાથરૂમ સ્વચ્છ હોવા જોઈએ અને તેમાં કચરાપેટીની વ્યવસ્થા હોવી જોઈએ તથા ત્યાં ચોકીદાર પણ હોવો જોઈએ.
- ૬૧ % એ કછું કે, આ જગ્યાઓ પર પટ્રોલિંગ મહિલા પોલીસ દ્વારા થવું જોઈએ.

ઘણી સ્ત્રીઓ જે, કામના અર્થે પણ ઘરની બહાર નીકળતી હોય તો આ જગ્યાઓ વધુ અનુકૂળ હોય તો તેઓ એનો ઉપયોગ કરી શકે.

સાથે જ ૮૭% સ્ત્રીઓ એમ માને છે કે, જાહેર જગ્યાઓ તેમની પહોંચની બહાર છે. આ વાસ્તવિકતા આપણાને દરેક જગ્યાએ જોવા મળશે. જરૂર છે, એ નજરીયો કેળવવાનો.

આવી છે અમારી દુનિયા

અગાઉના આંકડા દર્શાવે છે તે આપણાં શહેરોની પરિસ્થિતિ અને આંકડા માત્ર એક શહેર પૂરતા સીમિત નથી પણ તે કદાચ દરેક શહેરની વાર્તા છે.

તો, આપણા ગામોમાં શું પરિસ્થિતિ છે ? આ જ જાણવા અમે એક નાનકડી પ્રવૃત્તિ કરી ક ગામના ચુવા કિશોર-કિશોરી સાથે. સૌઅં સાથે મળી, પોતાની ગામની જાહેર જગ્યાઓનો નકશો દોર્યો. જાહેર જગ્યાઓ કોને ગણવી એ ધિશો પણ ધણાં મત હતા. પણ અંતે એમ ધિચાર્ય, ‘જે જગ્યાને પુરુષ-સ્ત્રી બંનેની પહોંચ હોય, મુક્ત રીતે જઈ શકે એ જાહેર જગ્યા ગણાય.

દરેક ગામના નકશામાં બતાવેલ સ્થળો હતા

- ◆ ગામની વથાણા/ચોક/વડ જગ્યાં લોકો બેસતા હોય
- ◆ ચા નો સ્ટોલ, રાશનની દુકાન
- ◆ તળાવ, ખુલ્લી જગ્યા
- ◆ શાળા
- ◆ રમવાનું મેદાન
- ◆ મંદિર, ભાર્ટિજાદ અન્ય ધાર્મિક સ્થળો.
- ◆ ધિધિધ ફાતિઓની સમાજ વાડી
- ◆ પંચાયત
- ◆ અંગણવાડી, PHC અને અન્ય માળખા
- ◆ કૂવો.

આ સ્થળોમાં કઈ જગ્યાએ સ્ત્રીઓની હાજરી જોવા મળે છે, અને કઈ જગ્યાએ પુરુષોની હાજરી જોવા મળે છે, તેના તારણો હતા :

- ◆ ગામની વથાણા/ચોક જેવી જાહેર જગ્યાઓએ માત્ર પુરુષોની હાજરી જોવા મળે છે.
- ◆ ચા નો સ્ટોલ, દુકાનની જગ્યાએ પણ માત્ર પુરુષોની હાજરી હોય છે.
- ◆ શાળામાં કિશોર-કિશોરી બંને હોય છે, પણ રમવાના મેદાન પર તો માત્ર કિશોરો જ જોવા મળે છે.
- ◆ સમાજવાડી અને પંચાયતમાં પણ મુખ્યત્વે પુરુષોની હાજરી હોય છે. જગ્યારે સામૂહિક ચર્ચા હોય તો જ સ્ત્રીઓ તેમાં ભાગ લે છે.
- ◆ અંગણવાડી, PHC, સસ્તા અનાજની દુકાન વગેરેમાં સ્ત્રી-પુરુષ બંનેની હાજરી જોવા મળે છે.
- ◆ કૂવો/પાણી ભરવાની જગ્યાઓએ માત્ર સ્ત્રીઓની હાજરી હોય છે.

આ ચર્ચા પછી જ્યારે ચુવાઓને પૂછ્યું કે /આજા ગામમાં મોટા ભાગની જગ્યાઓએ માત્ર પુરુષોની જ હાજરી અનું કારણ તમને શું લાગે છે ? તેમના જવાબ ખૂબ રસપ્રદ હતા.

- ‘જો ગામના ટી-સ્ટોલમાં પુરુષો વચ્ચે સ્ત્રી બેસે તો બધા ગામમાં વાતો કરે કે પુરુષો વચ્ચે સ્ત્રી બેસે છે અને તેની ઠેકડી ઉડાડે.’
- ‘બસ સ્ટેશન કે એવી જગ્યાઓ સ્ત્રીઓની જગ્યા નથી. ત્યાં સ્ત્રીઓ બેસે તો એની કદર થઈ જાય. આમ, સ્ત્રીઓ એટલે જ નથી બેસતી કેમ કે તેમની લાજ જાય.’
- ‘તળાવ હોય કે, બીજુ જગ્યા ત્યાં પુરુષો જ બેઠા હોય છે. તો પછી એકાઉ-બે સ્ત્રીઓને જવાની હિંમત કેમ થાય ?’
- ‘કોઈક જગ્યાએ માત્ર પુરુષો બેઠા હોય ને અચાનક જવાનું થાય તો મને બહુ શરમ આવે. એટલે જ ગામના ચોક કે બજારમાં હું જતી જ નથી.’

આ દરેક જવાબ દશાવિ છે, એક લેણ, એક સતા અને એક નિયંત્રણા. આપણાં શહેરો-ગામોની જાહેર જગ્યાઓ એવી જ રીતે ઘડાઈ ગઈ છે કે, ત્યાં સ્ત્રીઓના કોઈ હક્ક ના રહે. જાહેર જગ્યાઓ જાણો દરેકના વ્યક્તિત્વ, ચારિત્રયના માપદંડ બની ગયા છે. મિત્રો, આપણો કચારેચ એ બિચારીએ છીએ કે, દરેક ક્ષેત્રમાં સ્ત્રીઓ માટે અનાભતની વાત હોય કે, તેમના સંભાનની, જ્યાં સુધી તેઓ મુક્ત પણો જાહેર જીવનમાં ભાગ નહીં લે, ત્યાં સુધી શું સાચી સમાનતા શક્ય છે ?

તમારા શું મંતવ્ય છે, આ વ્યવસ્થા વિશે ? આ નિયમો વિશે ?

શું કયારેય આ સમાનતા ને આપણો સ્વીકારીશું ?

જો આ વિશ્વ બદલાય તો ?

બદલાયેલી દુનિયા કેવી હોય ?

જાહેર જગ્યાઓ પર સ્ત્રીઓની હાજરી જૂજ જોવા મળે છે.
તેની આપણે આગળ વાત કરી પણ જે આ ચિન્તા બદલાય તો ?

અંજાર-ભુજનાં ૧૨૫ જેટલી કિશોરીઓ સાથે જ્યારે આ ચર્ચા કરી તો જાણે તેમને પાંખો મળી ગઈ.
તેમની કલ્પનાની ઉડાન કાંઈક આવી હતી.

“મંહિર - મસજૂદમાં પણ સ્ત્રીઓ છૂટથી જઈ શકે જો સ્ત્રી-પુરુષો સરખી સંખ્યામાં હોય તો સ્ત્રીઓને કેટલી સ્વતંત્રતા લાગે !”

“સ્ત્રીઓ વધુ જોવા મળે તો દુનિયા અદ્ભુત લાગે કોઈ રોક-ટોક વગર ફરવાનું. પુરુષો પણ હોય પણ આપણા પખ્ખા-કાકા જેવા સારા”

“સ્ત્રીઓની સંખ્યા વધુ હોય તો, તેઓ કોઈના પર આધારિત ના રહે અને પોતાના કામો સરળતાથી કરી શકે.”

“રેલ્વે કે બસ સ્ટેશન પર સ્ત્રીઓ સંકોચ વગર જઈ શકે”

“તો હું અને મારી મમ્મી ટી હાઉસ પર ચા પીવા પણ જઈ શકીએ, કંકદી નવું જ લાગે”

“આમ દુનિયા બદલાય, તો બદી જગ્યા ‘મહિલાઓની’ પણ બને, ના કે માત્ર પુરુષોની”

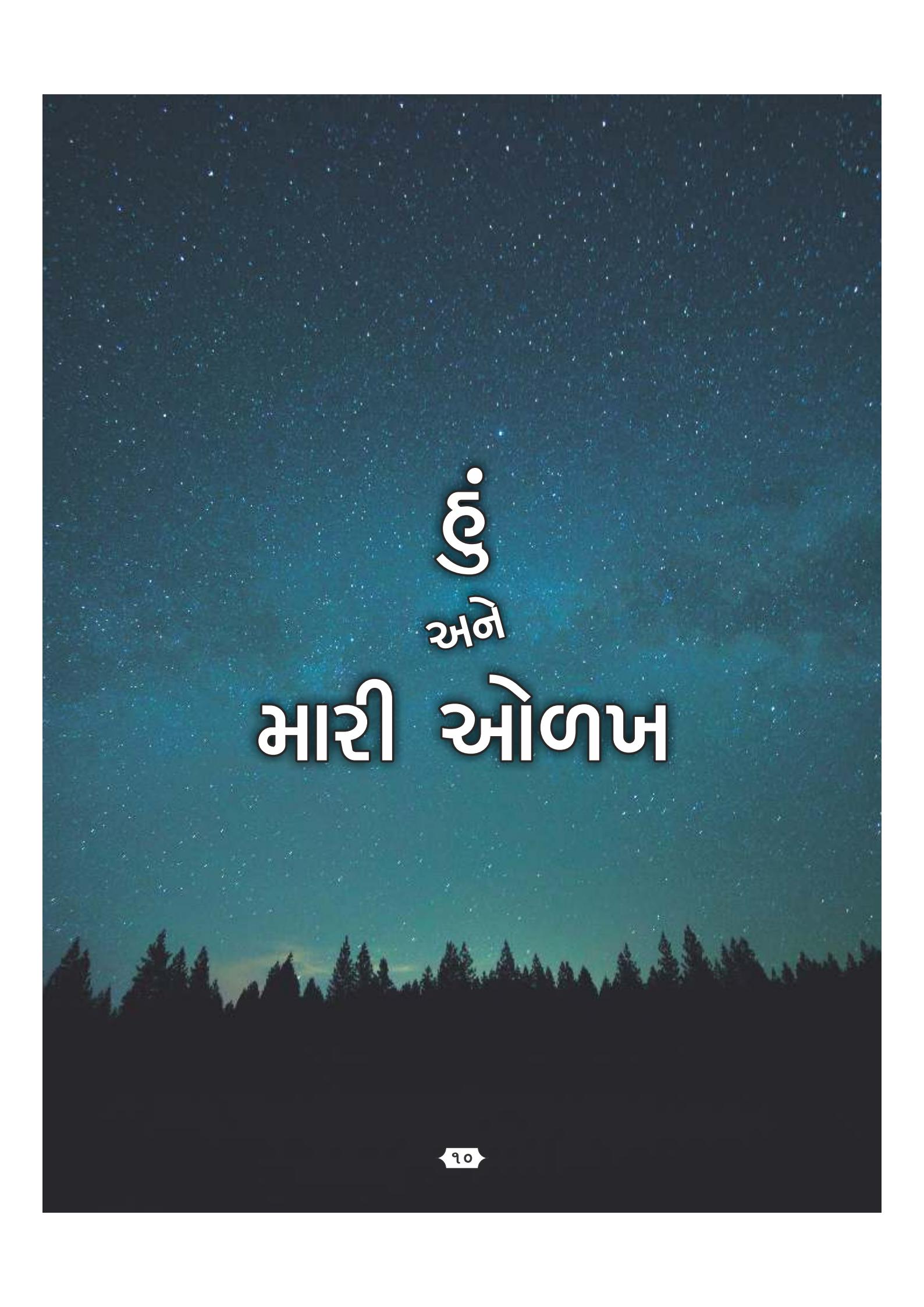
“બહેનોનું જીવન આજાદ થાય તો જાણે તેમને બદ્યું જ સુખ મળી જાય”

દરેક કલ્પના અનેકવિધ રંગની છે, પણ સૌથી સુખદ હતું, આ કલ્પના વ્યક્ત કરતી વખતે તેમના ચહેરા પરનો ‘આનંદ’ પણ આ કલ્પના કરતાં પણ દરેક કિશોરીએ ઈરછયું કે, જાહેર જગ્યાઓ પર પણ સ્ત્રી-પુરુષોની હાજરી સરખી હોય.

ભિત્રો, ઘણી વાર આપણે અલગ નજરેથી આ દુનિયાને જોવાની કોશિશ કરીએ તો આ બેદ, અંતર ચોક્કસ દેખાશો. જો આપણે સમાનતા વાળા સમાજની રચના ઈરછતા હોઈએ તો, આ અંતર આપણે જ ઘટાડવાનું છે.

દરેક કિશોરીની કલ્પના જો સાચે જ અસ્તિત્વમાં આવે તો તેઓ દરેક જગ્યાએ ‘સલામત’ જ રહે.

આ પિશે તમે શું પિચારો છો ? અમને ચોક્કસ લખીને મોકલાવશો.

ਕੁਂ
ਅਨੇ
ਮਾਰੀ ਸੋਗਖ

હું આરો અધિકાર મેળવું દી...

જાહેર જગ્યામાં સ્ત્રીઓની હાજરી સમાન હોય ત્યારે કેવી હુનિયા બને તેની આપણો વાત કરી. પણ આ જ પ્રક્રિયા જગ્યારે હકીકતમાં બને તો ? કેવી લાગણી થાય ? અંજારના દ ગામો તથા ભુજના ૧ ગામમાં ચુવા કિશોરીઓ સાથે એક રસપ્રદ પ્રવૃત્તિ કરાઈ. ‘છોકરાઓ’ ના મેદાનમાં જઈને પોતાને ગમતી પ્રવૃત્તિ કરવાનો આનંદ તેમણે કાંઈક આ રીતે વ્યક્ત કર્યો.

મે જયારે પહેલી વખત બેટ પકડ્યું તો મને લાગ્યું કે કોઈ મજાક કરશે,
કહેશે - ‘આટલી મોટી થઈને હિક્કેટ રમે છે, શરમ નથી આવતી ?
હું નાની હતી ત્યારે બંધુ રહ્યેલી. ખૂલ્લ મજા આવતી,
પણ મોટી થતી ગઈ એમ શરમ આવતી ગઈ. ક વર્ષ પછી આજે
ખૂલ્લા મેદાનમાં ગામની વચ્ચે આ રીતે રમું.
આજે જાણે લાગે છે, હું ખુલ્લી ગઈ. હ્યે હું જરાય કરતી નથી,
બીજાને પણ કહીશ કે તમે પણ રમો.
ગામમાં કોઈ કહેશે તો, આપણે તેમને સમજાવીશુ.
- નિરાલી મહેતા, ચંદીચા, અંજાર.

અમારા ગામના તળાવ પાસે તો જાણે છોકરાઓ માટેની
જ જગ્યા. પણ પહેલી વાર ત્યાં જઈ અમે હિક્કેટ રમ્યા.
મે પહેલી વાર બેટ પકડ્યું, તો જાણે આસમાનમાં ઉડવા લાગી.
બીક હતી પણ પછી પિચારું, છોકરાઓ રમે તો
હું પણ રમી જ શકું ને ?
- ગોહિલ જહનલી, ખંબરા, અંજાર.

મિત્રો, આ તો કેટલીક વાતો અહી મૂકી છે, પણ દરેક કિશોરીના મનમાં એક આજાદ - મુક્ત ક્ષણા મેળવવાનો આનંદ અવર્ણનીય છે. હમેશા આવી જગ્યાઓ પર પોતાની પહોંચ માટે તરસતી છોકરીઓ ને, જાણો મીઠા જળનો વીરડો મળ્યો હોય તેટલો આનંદ તેમના ચેહારા પર સ્પષ્ટ હતો. જો એક નાનકડી પહેલથી પણ તેમના આત્મપિંદ્યાસમાં વધારો થઈ શકતો હોય તો, પિચારો જથારે દરેક સ્તરે તેમને સમાનતા મળે તો ?
 કેટલા સુંદર વિશ્વની રચના થાય, ખરું ને ?

અમારી

અભિવ્યક્તિ

સમાન સોચ વાળો વિકાસ એ જ ટકાઉ વિકાસ.

એકવીભવી સદી.... એકવીભવી સદી જેવી લાગે છે ? જે લાગતી હોત તો ક્રી-પુરુષ વર્ષોના બેદભાવ તો જણે ઓગળી જ ગયા હોત. પણ હજુથે એ તો અસ્તિત્વમાં જ છે. વિકાસની વ્યાખ્યા રોડ-રસ્તા, બિલ્ડીંગ, રોજગારી અને ટેકનોલોજી એ જ ના હોઇ શકે.

વિકાસમાં બહેનોને સ્થાન કયાં ? કરણના જ યુવાઓ સાથે ચર્ચા કરી તો જણાયું કે, ચા ની દુકાન, ચોક, ચોકો, બસ સ્ટેશન, માર્કીન, વડલા દેક જગ્યા પુરુષો/છોકરાઓ માટે જ છે. જ્યારે ક્રીઓ નું વ્યક્તિત્વ ધરની દિવાલોમાં જ સમાઈ ગયું છે. આ પિતૃપ્રધાન સોચ આપણાં આખા સમાજ પર હાવી છે.

આ પરિસ્થિતિ માત્ર કરુણા ગામોની નહી પણ સમગ્ર દેશની છે. યુવાઓના મત પણ એ જ હોય છે કે, ચોંકો હોય કે ચા ની લાંબી, બહેનોને ત્યાં જવામાં કયારેય ખચકાટ ના થવો જોઈએ. આ સ્થિતિ પુરુષો માટે પણ છે જ. ‘સ્ત્રીઓ’ ની હાજરી વાળી જગ્યાએ કોઇ એકલા પુરુષને પણ જરૂર હોય તો ડર ના લાગે પણ સંકોચ તો અનુભવાય જ.

આ પરિસ્થિતિમાં બદલાવ લાવવા સહૃ ઈચ્છે છે. પણ જરૂર છે એક પહેલની..., નવા પિચારની... આ સંઘર્ષ કોઇ એક વ્યક્તિતનો નથી. આપણાં સહૃનો છે. એક જૂટ થઈને જે આપણે અનેક દુષ્કર પ્રથાને જકારો આપી શકતા હોઈએ તો, ‘જેઠર જ્યુટ્ટલ’ (સ્ત્રી-પુરુષ સમાનતાવાળા) જગ્યા ઉભી કરવી એ અશક્ય તો નથી જ...

-ગીતા, જગ્યા

ગત બે અંક સૌને કેવા લાગ્યા ? એમાંથી શું વિચારો આવ્યા ?

આ રહ્યા સૌના પ્રતિભાવો

‘ખોલ’ નો બીજો અંક વાંચીને
મને એ વિચાર આવ્યો કે
નાની ડિંમરે સગાઈ કે લગ્ન ના
થવા જોઈએ અને યોગ્ય ડિમરે
પોતાની પસંદગીથી જ થવા જોઈએ.
બાળ લગ્ન થી સમાજ અધોગતિ
તરફ જાય છે. અને તેને અટકાવવા
સૌએ પહેલ કરવી જોઈએ.

- ભાવના રબારી
મીદીયાણા, અંજાર

‘ખોલ મેગેજીન એક સારી
વિચારધારા છે અને ભવિષ્યમાં
વધારે ગામોના લોકો વાંચશે.
તો ચોક્કસ તેમના વિચારો
ખદલશે.’

- ભાવિન મહેશ્વરી,
લોહારીયા, અંજાર

‘ખોલ’ મેગેજીન મને ખૂબ સરસ લાગ્યું.
એ જરૂરી છે કે હવે આપણો સમાજ પણ
સમાનતા વિશે સમજે અને વિચારે.
દેરેકનું બાળપણ જ નક્કી કરે છે તે
કેવી વ્યક્તિ બનશે.
તો આ લિંગલેદ તો દૂર થવો જ જોઈએ.

- રાજવી રબારી
ભુજ.

‘બોલ’ મને ખૂબ ગમ્યું.
બાળલગ્ન, શિક્ષણ અને હિંસાના
આંકડા કેટલા ચોકાવનારા છે.
આવા તો કેટલાંય લોકો
હશે જે અત્યાચાર સહન કરે છે.
તેમને ન્યાય મળશે ખરો ?

- પઠાણ શાબાના
ભુજ.

બોલ મેગેજીનમાં
ધાણું સારું શીખવા મળ્યુ છે.
તેને વાંચતા નવા વિચારોનું
આદ્ધ્રવાન થાય છે.

- મનિષા
લોહારીયા, અંજાર.

‘બોલ’ માંથી ધાણું
જાણવાનું મળ્યું અને
નવું શાન મળ્યું.
- વંદના મારવાડા
વીડી, અંજાર.

‘બોલ’ વાંચી એ વિચારતા
થયા છીએ કે, છોકરા-છોકરી
વચ્ચે દરેક સ્તરે
અસમાનતા કેમ ?
બાળ લગ્નો કચારે દૂર થશો ?
આમ, આ સમસ્યાઓને
જોતા થયા છીએ.
- નિરાલી મહેતા
ચંદીયા, અંજાર.

મીઠી મોબાઇલ

વાત કરું છું આજે વીરા ગામની...

વીરા નામનું એક ગામ
ગામ મોટું, પાણું સાથે
પ્રશ્નો ય મોટા...

ગામમાં જથાં જવ ત્યાં,
દારુની તો જાણો
નદીઓ વહે...

દારુ વેચવા-લેવા
વાળાની તો જાણો
લાઈનો લાગે

આવા માહોલની વરયે
ગામમાં યુવાન કિશોરીઓ
સારા વાતાવરણ માટે
ગુંગળાતી

સૌઅં સાથે મળી શરૂ કર્યું
એક કિશોરી કેન્દ્ર

એક દિવસ બધાને વિચાર
આત્મયો કે,
કિકેટ રમીએ તો કેવી
મજા આવે...

વાતો ચાલી કે, કિકેટ રમવું કયાં ?
બધા ગ્રાઉન્ડમાં તો છોકરા જ હોય
અંતે એક મેદાન તો મળ્યું,
પણ સૌને ડર હતો,
ગામમાં વાતો થશે તો ?

શમીમ સૌથી હિમંતવાન
બોલી “અરે આપણું ગામ એમાં ડરવાનું શું ?
આપણાને ય એટલો જ હક છે રમવાનો
જેટલો છોકરાઓને”

ધીમે-ધીમે બદ્ધાએ રમવાનું શરૂ કર્યું
અને આનંદ તો સમાતો નહોતો...
જાણો કોઈ મોટો પહાડ ચડયા હોય...

અચાનક કયાંકથી આવ્યા
કેટલાક છોકરાઓ
એમનેય રમત સુઝી,
અહે આજે આ છોકરીઓ
વળી કિકેટ રમે ?
ને કોઈએ વીડીયો શુટ કર્યો.

ગામ આખું ભેગું થયું ને, વડીલો કહ્યું
'છોકરી ની જત વળી ગામની વરયે
આવી રીતે રમે' ?
તને તો અમારી આખરું કાઢી

સરિતાએ આ જોઈ લીધું
સૌ ગુરુસે થયા ને
બોલાચાલી થઈ.

શમીમ, સરિતાને સહુ ને ખુબ દુઃખ થયું, પણ હવે શું કરવું ?

મિત્રો, આ વાર્તાનો અંત શું હશે ? અમને જરૂર લખીને મોકલાવો.

ગાડ વાતળી • અંદ...

પ્રભાના પ્રજ્ઞને તો પંચનેય મુખ્યબ્યું
આજ સુધી કોઈ દિકરીએ આવો પ્રજ્ઞન
નહોતો કર્યો

અંતે, પંચોએ મહત્વનો નિર્ણય લીધો...
આ ચારેય ચુગલમાંથી જેઓ સાથે સુખી છે,
તેઓ સાથે જ રહેશે.

પ્રભાના મા-બાપ અને અન્ય
મા-બાપ આજથી ગામમાં થતા
દરેક બાળ-લગનને અટકાવશો.

પ્રભાની તો જુત થઈ
આગણ ભણાવાનું ને
સુંદર સપના જોવાનાં...

મિત્રો,
જો મનમાં ઈરછા હોય અને પોતાના પર વિશ્વાસ
હોય તો કોઈ પછાડ મુશ્કેલ નથી... ખરું ને ?

મંજુ મ્યાગ્રા, ખારા પલ્સવાહીયા - અંજાર

આજ અંક વ્યવ્સી

નમ્રાર્ય મળમ્રાં શું

ટિપ્પણી આપ્યા ?

મિશ્રો, આવતા અંકમાં આપણે

‘કિશોરીઓની સલામતી અને તે માટે સામૂહિક પ્રયાસ’

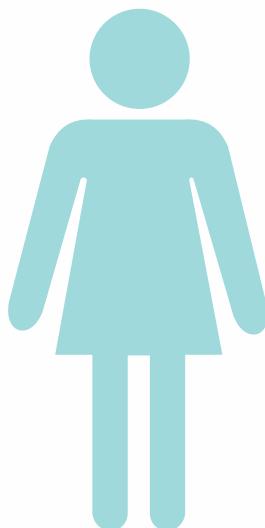
બિશે વાત કરીશું... તો એ અંગે પણ આપ અમને લખી શકો.

૮૫૮૮૫ ૨૭૫૦૮ નંબર પર અમને ટેક્ષ્ટ / હોટ્સ એપ મેસેજ કરો.

જ્યારે એમ પૂછવામાં આવ્યું કે સ્ત્રીઓ ને જાહેર જગ્યાઓ પર પહોંચ છે ? તો આ ધ્યાત્ર સામે આવ્યું.

પણ હવે
આ
બદલવાનો
સમય
આવ્યો છે.

ઇંડિયા
87%

નાઈટર્સ
૧૩%

કરણ મહિલા પિકારસ સંગઠન